

БЕОГРАД - Супротно увреженом схватању да су српско-хрватски односи данас на најнижој тачки од деведесетих, историчар Хрвоје Класић тврди да је сасвим супротно, односно да су односи Хрвата и Срба, обичних људи све бољи, али да односи политичких елита стоје у месту и "не мичу се из деведесетих".

"Људи имају користи од сарадње, заједничког наслеђа које имамо, чињенице да говоримо истим језиком. Политичари очито не виде те предности и када слушате хрватске или српске министре имате утисак да су ти односи све лошији. Јесу међу њима, али на срећу народ их не слуша", каже Класић за Новости.

На учестале претње које му упућују хрватски десничари и они који величају усташки покрет, Класић поручује да све агресивнији национализам и шовинизам разарају Хрватску.

Каже и да Хрватска није правна држава све док улице носе имена усташких министара, а "за дом спремни" се проглашава старим хрватским поздравом.

"Студентима говорим да када чују у Далмацији да неко виче за дом спремни и велича НДХ тиме подржава режим који их је поклонио другој држави. Како можете да будете патриоте а величате режим који је допустио да Италијани узму Далмацију и Истру", пита професор, али каже да му је најгоре што заборављамо историју.

Ту мисли, како каже, пре свега на храбре партизане који су "са пуно ентузијазма одлазили у рат, док са друге стране неки покушавају да величају режим у којем су усташе дошле на власт захваљујући туђој сили, Немцима и Италијанима".

Треба се, додаје, само присетити Загреба из 1945.

"Вођство НОБ је размишљало како ће ићи улазак партизана у град, хоће ли бити отпора, а усташе су отишле како су и ушле: кукавички, у окриљу ноћи, да нико не примети. Готово без испаљеног метка су напустили град и државу коју су сањали. Покушава се глорификација злочиначког режима који је почивао на расним законима и геноциду над онима који нису Хрвати", наводи Класић.

Додаје још да је то некима и данас и образац храбрих Хрвата.

Упитан да ли је повратак усташтва стратегија којом се жели да се још оно мало Срба заплаши и исели, Класић каже да мисли да је то у ствари порука свима који се не уклапају у образац пожељног Хрвата, јер, примећује, Срба више готово да нема.

"Много већи проблем су им људи попут мене, који указују на катастрофалне последице хрватског национализма и шовинизма, те на проблематичност конзервативно-католичке револуције", каже историчар.

Уверен је да ни овај папа неће прогласити свецем Алојзија Степинца, те напомиње да је папа Фрања тачно шести по реду папа који није донео одлуку о канонизацији Степинца.

"Степинац је умро 1960. и одлуке нема до данас и чини се да Ватикан и даље калкулише. Имам осећај да би такав потез продубио антагонизам између католичког и православног становништва, Хрвата и Срба и очито да није све баш тако јасно како се у Загребу оглашава", закључује историчар Хрвоје Класић.

(Танјуг)